
Fuel to the Fire av
Natascha Sadr Haghghian
20.10 2016–15.1 2017

Som en del av Eros-effekten:
Konst, solidaritetsrörelser
och kampen för social rättvisa

Tensta konsthall

I Natascha Sadr Haghhighians nya installation *Fuel to the Fire* (Bränslet på elden) lyfts aktuella ämnen som militarisering av förorten, fotografier som vittnesmål och institutionalisering av rasism och våld. Terrassvärmare och fleecfiltar är viktiga element i utställningsrummet. Vanligtvis för de här föremålen tankarna till uteserveringar men i Sadr Haghhighians arbete fungerar de som inneslutande och utestängande markörer och intar olika roller i installationen. Centralt i utställningsrummet är screentryckta filter med bilder på polisvåld som alla orsakat stora protester i olika delar av världen. I installationen ingår även delar av en balkong från ett hus i ett miljonprogramsområde, ett ljudverk med läckande hörlurar och tidningsurklipp som återger både mediastereotyper och alternativa berättelser. En nyproducerad tidning innehåller historiskt material kring piketpolisens historia och om hur ögonvittnens videoinspelningar skapar en legitimitetskris för polisen. Gratistidningen innehåller även Sadr Haghhighians intervjuer med aktivisterna Ailin Moaf Mirlashari och Hamid Khan, kulturgeografen Irene Molina, journalisterna Somar Al Naher och Rouzbeh Djalaie och kan tas med hem för vidare läsning.

I *Fuel to the Fire* riktas särskild uppmärksamhet mot det som hände i Stockholmsförorten Husby en kväll i maj 2013 då Lenine Relvas-Martins, en 69-årig Husbybo, sköts till döds av piketpolisen i sin egen lägenhet. Grannar som var på plats väntade ut det avgörande ögonblicket då Relvas-Martins döda kropp bars ut i en licksäck, täckt av en röd fleecfilt med ett hjärta på. Polisen hade i sin rapport hävdat att han skadats under händelsen och förts till sjukhus. Grannarnas och frilansfotografen Björn Lockströms bilder bevisade dock att polisen försökte dölja hans död, vilket tvingade polisen att "rätta" sin rapport. Händelsen orsakade protester i Husby som ledde till omfattade upplopp i flera stora städer i Sverige. Ingen hölls ansvarig för dödsskjutningen och den

diskuterades inledningsvis heller inte märkbart i mainstream-media. Istället rapporterade media huvudsakligen om bilbränder och ungdomsvåld, vilket bidrog till en än mer stigmatiserad bild av Stockholms norra förorter.

Fuel to the Fire spårar piketpolisen, den svenska versionen av SWAT-polisen (Special Weapons and Tactics), tillbaka till dess begynnelse i USA. SWAT grundades i Los Angeles i slutet av 1960-talet efter Watts-upproret och sattes i bruk för första gången under en razzia mot den kommunistiska afroamerikanska organisationen Svarta pantrarna. Historien om SWAT-polisens uppkomst visar på det intima sambandet mellan polisens militarisering, social segregering och institutionaliserad rasism.

Fuel to the Fire undersöker också metoder för inkludering och utestängning och i utställningen ingår bl a terrassvärmare, fleecfiltar och mobiltelefoner med hörlurar. För den som har tid och råd med after work och restaurangbesök kan värmelampor och fleecfiltar signalera värme och hemtrevlighet, men för dem som inte har tillgång till de privata rummen som kräver att man konsumerar, kan inhägnaderna tvärtom verka utestängande och bidra till att segregeringen i en stad upprätthålls. Likt filtarna och terrassvärmarna blir även teknisk utrustning exempel på saker som rör sig i gränslandet mellan det privata, kommersiella och allmänna. Hörlurar kopplade till mobiltelefoner kan skapa intima situationer i offentliga miljöer genom att isolera det individuella ljudlandskapet från omgivningen. Samtidigt finns det otaliga exempel på bilder och videoklipp som tagits med privata telefoner och lagts upp på sociala medier som haft en djup inverkan och explosiv kraft. Dessa berättelser som utslutits tvingar sig in offentligheten, precis som med fallet i Husby i 2013.

Sedan 2014 har Sadr Haghghian under sina research-vistelser i Tensta träffat både individer och grupper som bidragit till att forma berättelsen runt Fuel to the Fire. Deltagare i Nyhetsbyrån, Tensta konsthalls satsning på unga som vill utveckla sitt berättande med konstnärliga metoder, har följt processen. Hösten 2016 arbetar Nyhetsbyrån med att producera en egen tidning utifrån de metoder och frågor som utställningen diskuterar. Under utställningsperioden, som en del av Nyhetsbyråns öppna program, arrangeras en läsecirkel med Leandro Schclarek Mulinari, doktorand i kriminologi vid Stockholms universitet, där kollektiv läsning och textsamtal står i centrum. Konstruktionen av hotbilder, polisens egna rapporter och hur media skildrar förorten är frågor som berörs. Dessutom utvecklar ett filmprogram ytterligare de teman och frågor som väcks i Fuel to the Fire.

Sadr Haghghians (Berlin/Teheran) research-baserade praktik omfattar en rad konstnärliga metoder och tekniker, bland annat video, performance och installationer. Hennes arbete präglas av en kritisk granskning av hur världen kommuniceras och görs säljbar. Med ett särskilt intresse för det synligas gränser, undersöker hon sociopolitiska konsekvenser av hur maktförhållanden upprättas. När hon 2007 bjöds in för att delta i konstmässan Artissima i Turin, bidrog hon med vägginstallationen I Cannot Work Like This (2007), som på ett både fyndigt och allvarligt vis ifrågasatte den kommersiella konstvärldens intressen. I verket visades de verktyg som använts under installeringsprocessen, t ex spik och hammare, och uppmärksamheten riktades därmed mot själva arbetet, snarare än det förväntade konstobjektet. På ett liknande sätt öppnar Fuel to the Fire upp en kritisk diskussion om hur offentliga rum delas upp, privatiseras, kontrolleras och militariserar.

Sadr Haghghian är aktiv medlem i nätverket Gulf Labor Coalition, en sammanslutning av kulturarbetare och konstnärer som protesterar mot de slavliknande arbetsförhållandena som drabbar de gästarbetare som bygger filialer till västerländska museer i Förenade Arabemiraten. Hon deltar också i en tribunal i Köln planerad till 2017 som riktar sig mot institutionaliserad rasism och kopplingarna mellan högerinriktade nätverk och den tyska staten.

Istället för att bidra med ett CV till den här biografien vill Sadr Haghghian att läsaren besöker www.bioswop.net, en CV-plattform där konstnärer, kulturarbetare och andra kan utbyta CV:n.

Eros-effekten:

Konst, solidaritetsrörelser och kampen för social rättvisa

Fuel to the Fire är en del av Eros-effekten: Konst, solidaritetsrörelser och kampen för social rättvisa, en flerårig studie av förhållandet mellan konst och solidaritetsrörelser som manifesteras i form av utställningar, workshops, presentationer, filmvisningar m m. I en tid då fascistiska partier vinner mark i Europa och samhällsklimatet blir allt hårdare, vill vi återvända till begreppet solidaritet för att pröva dess giltighet idag. Har solidaritetsbegreppet en framtid eller måste vi hitta nya sätt för att beskriva samtidens politiska organisering och kamper? Vad innebär det att inse allvaret i en situation och hur agerar man därefter? Namnet Eros-effekten kommer från en essä med samma namn, skriven 1989 av forskaren och aktivisten George N. Katsiaficas. Vi vill bygga vidare på begreppet Eros-effekten, ett analytiskt verktyg och ett sätt att ge rättvisa åt känslornas plats och kraft inom sociala rörelser, vid sidan av det de politiska dimensionerna.

Begreppet vänder sig därmed bort från tidigare teorier som betraktat "massrörelser" som antingen primitiva, impulsiva känsloutbrott eller som helt igenom rationella försök att förändra ett samhälles normer och institutioner. Med begreppet eros-effekten föreslår Katsiaficas att sociala rörelser alltid är både och, att kampen för frigörelse är lika del en "erotisk" handling, som en rationell vilja att slå sig fri från strukturella och psykologiska blockader. Liknande iakttagelser gjordes av Frantz Fanon när han konstaterade att motstånd mot kolonialism ofta har positiva effekter på individers känsloliv.

VERKS BESKRIVNINGAR

Entré:

Patio Heat (fem terrassvärmare, tryck på tidningspapper)¹

Mitten:

Million Balcony (balkongfasad, byggnadsställning, filt, screentryck)²

Höger sida:

Million Phones (6 mobiltelefoner, 6 förstärkare, 30 splitters, 120 hörlurar)³

Million Blankets (15 filtar, byggnadsställning, screentryck)⁴

Vänster sida:

Heat Wave (delar av terrassvärmare, tryck på tidningspapper, filtar)⁵

Bakre delen:

Study: (tidning: Fuel to the Fire, böcker, artiklar, ljudfiler)

1 Bilder publicerade i media under Husbyupproren 2013

2 Filt med hjärtmotiv efter original-filten som användes när Lenine Relvas-Martins döda kropp bars ut av polis

3 Ljudprocessor som kombinerar hjärtljud med ljud av protester mot polisen

4 Bilder av polisvåld tagna av ögonvittnen (för fullständig lista se tidningen)

5 Arkivmaterial från SWAT-polisen, motstånd och uppror

Samtal mellan Maria Lind och Natascha Sadr Haghighian

Maria Lind: Hur fick du reda på vad som hände i Husby och andra delar av Stockholm och Sverige i maj 2013?

Natascha Sadr Haghighian: Det som hände i Husby är ett tydligt symptom på en pågående konflikt i kampen för social jämlikhet och rättvisa. Budskapet spreds på sociala medier direkt efter att upproren startade, och jag mötte det först i mitt flöde på sociala medier. När jag kom till Stockholm första gången, slogs jag av hur djupgående segregeringen i staden är. I Tensta fanns de människor och platser som saknades i centrala Stockholm, som om de tryckts ut därifrån.

Tensta konsthalls roll är komplicerad på ett intressant sätt. Det är svårt att bli integrerad i den här stadens uppdelade struktur. Å ena sidan försöker konsthallen på ett ganska vackert sätt att motverka utslutning. Å andra sidan är den en del av samma konstsystem som fungerar som en ökad katalysator för gentrifiering och andra processer som utsluter och separerar. Det finns en uppenbar motsättning här som vi behöver ta på allvar och inte försöka lugna ner. Mot bakgrund av det tror jag att vi måste kämpa mot segregeringen och den underliggande institutionella och strukturella rasismen med öppna ögon, och gå direkt in i konfliktens kärna. Det är därför jag på Tensta konsthall valt att återvända till fallet med piketpolisens dödsskjutning av Lenine Relvas-Martins och de efterdyningar som följde händelsen. Den afroamerikanska förkämpan Frederick Douglass sa en gång att "makten inte ger vika utan påtryckning" och att alla medgivanden vinnas genom kamp. Förhoppningsvis kommer Fuel to the Fire att bidra till kampen som tog sig uttryck i upproren 2013 och även till diskussionen om våld.

ML: Synlighetens villkor är något som du ofta utvecklar i ditt arbete. Kan du berätta mer om det här intresset?

NSH: Vi tror att det som vi ser helt enkelt är det som är synligt. Men synligheten formas av koder kopplade till genus och rasism, av teknologier, av tillgång och många andra faktorer som kan resultera i hysterisk blindhet lika väl som extrem synlighet. Att undersöka synlighetens slagfält innebär att lära sig att se de krafter som är aktiva i mina ögon, i dina ögon, i hur media arbetar och i hur vi gör och ser bilder. När Rodney King blev brutalt nedslagen av polisen i Los Angeles 1992 gjorde ett ögonvittne en inspelning som i hans mening var ett uppenbart exempel på våld och orättvist handlande av polisen. Trots det var det lätt för försvararen att övertyga den i huvudsak vita, brottsbekämpningsförespråkande juryn att i bilderna se ett inneboende hot om våld som enbart kom från Kings svarta kropp. Det här bevisar att synlighet inte kan tas för givet.

ML: Det ingår en tidning i Fuel to the Fire. Du publicerar ofta texter, bland annat i e-flux journal. Vad har skrivande för roll i ditt arbete?

NSH: Tidningen spelar en särskild roll i Fuel to the Fire. Media, särskilt kommersiell media, bidrar i hög grad till att stigmatisera och kriminalisera människor som rasifieras och som lever i segregerade, utarmade områden som kämpar för att ändra bilden av sig själva. I fallet med Lenine Relvas-Martins skapade media bilden av honom som en barbarisk "machete-man" som måste elimineras, och på så sätt rättfärdigades polisvåldet. Efteråt beskrev media upploppen som meningslöst våld av ungdomar, bråkiga av naturen och omöjliga att integrera. Det har alltid funnits strategier för att skapa och sprida motberättelser och alternativa nyheter. Innan sociala medier tryckte människor upp flygblad eller gjorde sina egna tidningar för att ifrågasätta den rådande berättelsen. Svarta pantrarna hade sina egna tidningar. På så sätt kan skrivandet bli ett väldigt viktigt sätt att nå ut med de alternativa berättelserna.

ML: Skulle du kunna utveckla hur ditt eget förhållande till skrivande ser ut, och vilken roll det har i din praktik?

NSH: Det tar alltid lång tid för mig att skriva. Inte skrivandet i sig, utan att hitta positionen som jag kan skriva utifrån; att hitta fram till just den röst som kan berätta historien på rätt sätt och som matchar med nödvändigheten att skriva ner den. Jag utgår oftast från en erfarenhet eller iakttagelse som lämnat mig förvirrad eller undrande. Därifrån börjar jag veckla ut det hela. I texten "Disco Parallax" som jag skrev förra året för e-flux journals nummer "The Politics of Shine", började jag med att studera trafikljusen i en korsning som polisbevakades som en konsekvens av flyktingarnas strejkrörelse i Berlin. Jag tyckte att bilden av ett fungerande trafikljus, som i en polisavspärrning talar om för dig om du ska köra eller stanna, var väldigt talande – en stark bild att tänka på. Vad och vem tillåts att köra när det blir grönt ljus? Vem får passera linjen, eller gränsen? I fallet med flyktingarna så är de fångade och tvingas att riskera sitt eget och sina familjers liv för att korsa gränser som jag lätt passerar med mitt tyska pass. Det här fungerade som en utgångspunkt för mitt skrivande och mina försök att förstå och sedan berätta om hur rörelse begränsas i den här världen och hur detta bara skenbart säger emot den till synes gränslösa värld som vi möter i våra telefoner och i andra enheters gränssnitt. Det jag tycker om med skrivande är för det första att en i processen lär sig mycket om sitt eget tänkande. För det andra kan texter delas över stora avstånd och till och med nå människor du aldrig mött. Texter har ett eget liv när de väl är ute i världen. Jag tycker om det.

ML: I den här utställningen har du träffat och på andra sätt varit i kontakt med ett antal olika aktivistgrupper i Stockholm. Samtidigt är du själv engagerad i vissa aktivistiska aktiviteter, till exempel i den translokala Gulf Labor Coalition och på senare tid i en självorganiserad tribunal

mot tyska myndigheter och deras samarbete med högerextremistiska terrorgruppen National Socialist Underground, som under flera år dödat flyktingar i Tyskland. Kan du dela med dig av vad du gör inom de här två olika initiativen?

NSH: Gulf Labour Coalition har sedan 2011 organiserat sig för införandet av arbetstagar rättigheter på byggarbetsplatserna där stora museer uppförs på Saadiyat-ön i Abu Dhabi. Migrantarbetarna som bygger museerna, där vi konstnärer potentiellt kommer att ställa ut, lever under slavlika förhållanden. Vi försöker att få museerna att implementera International Labour Organizations arbetsrättsstandarder och avskaffa det Kafala-system där arbetarna utsätts för övergrepp och exploatering av sina arbetsgivare och rekryteringsföretagen.

Tribunalen som jag är en del av är ett initiativ där flera antirasistiska gräsrotsorganisationer samarbetar. Tribunalen, med titeln "Unraveling the NSU Complex" fokuserar på de rasistiska mord som utfördes i början på 2000-talet och framåt av en tysk högerextrem terroristgrupp som kallar sig NSU, National Socialist Underground. Den officiella rättegången mot den enda återstående medlemmen i NSU närmar sig utan att nätverket avslöjas. De var involverade i så mycket som tio mord, två bombattacker och kanske mer under en tioårsperiod. I efterdyningarna av morderna misstänkte polisen familjemedlemmarna och butikägarna där dåden ägde rum, varav de flesta kom från Turkiet, istället för att följa tydliga bevis som pekade mot ett rasistiskt motiv.

I sina undersökningar kallade polisen serien av brott för "döner-morden", vilket antyder att brotten begåtts i en turkisk miljö. Samma sak inträffade på de flesta platser där NSU mördade eller skadade människor med invandrarbakgrund, vilket är en av de aspekter av institutionell rasism som tribunalen kommer att ta upp. Tillsammans med

anhöriga till offren för NSU:s terror kommer tribunalen att visa på det stöd som NSU fick från det tyska samhället och statsapparaten. Tyska myndigheter kommer att anklagas för att ha gått i maskopi med högerextrema nätverk, för att förstöra och dölja bevis och för att tillämpa rasistiska metoder i sina utredningar.

ML: När, var och hur kommer NSU-tribunalen att äga rum?

NSH: Tribunalen kommer att äga rum under fyra dagar i maj 2017 i Köln, i Carlswerke, ett tidigare fabrikskomplex som idag inhyser en teater och andra verksamheter. Det ligger nära Keupstrasse där NSU 2004 utförde en bombattack som skadade mer än tjugo människor. Under tribunalen kommer vi att lyssna till olika vittnesmål, visualisera motsägelser i den gängse berättelsen, diskutera kopplingarna mellan högerextrema grupper och tyska myndigheter, hålla workshops och skapa arbetsgrupper. Varje dag avslutas med att vi tillsammans formulerar en del av åtalet. Tribunalen kommer att sändas live på olika platser och kompletteras av händelser som organiseras av våra samarbetspartners över hela Tyskland och utomlands.

Maria Lind är chef för Tensta konsthall.

Besök www.possesst.de för att ta del av texter skrivna av Natascha Sadr Haghghian.

PROGRAM

Torsdagar och lördagar, 14:00
Allmän visning av utställningen
Fuel to the Fire

Onsdag 19.10, 17:00–20:00
Öppning av Fuel to the Fire

Torsdag 20.10, 14:00
Konstnärspresentation av
Natascha Sadr Haghghian

Onsdag 16.11, 19:00
Filmvisning: Handsworth Songs (1986) av
Black Audio Film Collective

Onsdag 23.11, 19:00
Filmvisning: Riots Reframed (2012) av
Fahim Alam

Torsdag 12.1 Symposium
Fuel to the Fire med bl a Gregory Everett
med filmvisning av 41st & Central (2010).
Mer information kommer

Lördag 14.1, 16:00
Konstnärspresentation av
Natascha Sadr Haghghian

Läsecirkel: Om kriminaliseringen
av förorten och dess invånare med
Leandro Schclarek Mulinari, doktorand i
kriminologi på Stockholms universitet.

Onsdag 26.10, 17:00–19:00
Medias representationer och kriminalitet

Onsdag 16.11, 17:00–19:00
Rasism och polisiär praxis

Onsdag 30.11, 17:00–19:00
Polisiär ideologi och kriminalitet

Vad händer med ett samhälle där vissa grupper blir utsatta för ökad kontroll av polisen? Hur kommer det sig att så sker? Läsecirkeln tar avstamp i kritisk kriminologi, nutida forskning och polisiära rapporter för att försöka fånga de mekanismer som leder till en kriminalisering av förorten och dess invånare. Ingen förkunskap behövs, bara ett intresse för att diskutera och lära i grupp. Anmälan och info: hedvig@tenstakonsthall.se

Personal på Tensta konsthall
Fahyma Alnablsi, värd
Emily Fahlén, förmedlare
Ulrika Flink, assisterande curator
Asrin Haidari, kommunikation och press
Maria Lind, chef
Hedvig Wiezell, producent

Praktikant
Didem Yildirim

Värdar
Arazo Arif
Alice Jansson
Minna Magnusson
Jin Mustafa

Tekniker
Carl-Oskar Linné
Johan Wahlgren

Screentryck på filter
Anne Deval

Förstärkare
Martin Kuenz

Tryck på tidning
Eva-Teréz Gölin

Design av tidningen Fuel to the Fire
Pierre Maite (Ça ira!)

**Med stöd från Goethe-Institut
Schweden och ABF Stockholm.**

**Utställningen är en del av samarbetet
They Were, Those People, a Kind of
Solution med WHW (Zagreb) eipcp
– European Institute for Progressive
Cultural Policies (Wien) och Centre for
Peace Studies (CMS) (Zagreb). Med
stöd av Creative Europe Programme of
the European Union.**

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

**Med verksamhetsstöd från Stockholms
stad, Kulturrådet och Stockholms Läns
Landsting.**